

# MOJE SOUKROMÍ – NEKOUKAT, NEŠŤOURAT

(ÚVAHA)

Každý má svou 13. komnatu. I já mám pár takových citlivých místeček, která si úzkostně střežím a zatím jsem do nich nikoho nepustila. Jsou to má přání, sny a zážitky. A ptáte se proč? Myslím, že je to hlavně proto, že by mne asi nikdo nepochopil. Některým mým tajemstvím by se spíš smáli, něco naopak mi je rozmlouvali – prostě použitím rozumu by z mé 13. komnaty udělali reality-show. To je riziko odhaleného tajemství. Má 13. komnata je kus mého já, vlastní identity, kterou mohu ocenit jen já. Asi bych nikdy neprodala kus svého soukromí tak, jako to dělají některé známé osobnosti ve stejnojmenném televizním pořadu – Třináctá komnata. Nechápu lidi, kteří jako svůj koníček mají bulvární tisk, kde loví polopravdy a senzace ze života známých hvězd. Nedokážu si představit, že by okolo našeho domu kroužili „reportéři“ jako supi a dychtivě dokumentovali každý můj krok, jak jsem oblečená, učesaná nebo s kým se právě bavím. Ale jsou i lidé, kteří naopak udělají cokoli, aby se zviditelili.

Místo mého soukromí, kam opravdu vstupuji jen já a druzí jen s mým povolením, je můj pokoj. Po mém starším bratrovi mi dokonce zbyl na dveřích pokoje nápis „Nepovolaným vstup zakázán.“ Můj pokoj je mé malé království. Tady nemusím dodržovat žádná pravidla a ani se nemusím přetvařovat. Ráda se rozvalím na posteli a zasním se. Proto mám ráda prázdniny, kdy mohu nerušeně snít celé hodiny... O čem? To přece neprozradím. Jednoduše moje soukromí je jen moje věc!! Možná v budoucnu svůj názor změním, ale to bude záležet na tom, koho potkám... Takže je jasné; kus soukromí potřebuje každý, a dokonce si jej většina z nás v případě ohrožení tvrdě hájí. A neříkejte, že jste nebyli varováni – jsou prostě místa, kam je vstup z a k á z á n !